

кътъ не бѣше умрѣлъ. Той стиснѣ съ ягкитѣ си щипки долната устна на котката и увиснѣ. Котката измяка силно и отскочи на страна, а другата хвукнѣ да бѣга уплашена. Котката се трѣшкаше отъ болки, а ракътъ си висѣше закаченъ.

— Тегли сега, защото ме не съжеляваше, когато си играеше съ мене — *каквото прави, такова и намѣри!*

Съ дълъгъ трудъ и мжка котката едвамъ можа да се отгърве отъ своя неприятель.

ПРИКАЗКА БЕЗЪ ДУМИ.

